

عنوان مقاله:

سیاست جنایی ایران در ماده 381 قانون مجازات اسلامی

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های حقوقی میان رشته ای، دوره 1، شماره 4 (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسنده:

جمال بیگی - گروه آموزشی حقوق جزا و جرم شناسی، واحد مراغه، دانشگاه آزاد اسلامی، مراغه، ایران

خلاصه مقاله:

زمینه و هدف: این مقاله می‌کوشد مقررات ماده 381 قانون مجازات اسلامی 1392 را بر پایه مطالعات سیاست جنایی بررسی و به گفتمان سیاست جنایی مشارکتی و جلوه‌های آن در اجرا و سقوط کیفر قتل عمدی در کتاب قصاص اشاره نماید. مواد و روش‌ها: روش تحقیق در این نوشتار، توصیفی-تحلیلی است. ملاحظات اخلاقی: ملاحظات اخلاقی مربوط به نگارش متون و نیز ارجاع‌دهی به منابع رعایت گردید. یافته‌ها: یافته‌های این پژوهش حاکی از این است که تعقیب بزهکار و تعیین کیفر قصاص نفس در قتل عمدی، منوط به تقاضای ولی دم است که البته در صورت گذشت و مصالحه با بزهکار، پاسخ‌دهی از حیث جنبه عمومی به مراجع دولتی رسمی واگذار شده است. بدین ترتیب در سیاست جنایی ایران، اولیای دم نیز در کنار دولت، بیت‌المال و مقام رهبری در پاسخ به پدیده مجرمانه قتل عمدی مشارکت می‌نمایند. نتیجه‌گیری: در پاسخ به نقض هنجارهایی که در جامعه رخ می‌دهد، هرچند برابر مقررات قانون مجازات اسلامی، تعیین و اعمال کیفر در صلاحیت انحصاری دولت است، لیکن در تعیین، اجرا و سقوط کیفر قصاص نفس، با تأسی از آموزه‌های فقهی، به مقتول و ولی‌دم به‌عنوان بزه‌دیده اولیه و ثانویه قتل عمدی، نقش و جایگاه مهمی داده شده است تا جایی که از سیاست جنایی افتراقی در گفتمان ماده 381 قانون مجازات اسلامی می‌توان یاد کرد.

کلمات کلیدی:

Criminal Policy of Partnership, Avenger of Blood, Supreme Leader, Treasury, Retribution
سیاست جنایی مشارکتی، ولی دم، مقام رهبری، بیت‌المال، قصاص نفس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1137347>

